

Ordet fritt

Østfrontkjempernes bauta?

– Av Oscar Elveland –

Det kan regnes med at avsløringerne om det norske såkalte overvåkingspoliti som CIA's forlengede høyre hånd, ikke utelukkende under krigen, men også etter dens angivelige slutt, bare er kommet til sin begynnelse. Den motbydelige skamplett som ble avslørt av HMS Kong Harald under hans besøk på Øst-Finmark, der en av de siste overlevende av helt uvanlig tapre norske fedrelandsforkjempere i betrierens tjeneste gråtende mottok monarkens æresbevisning og *unnskyldning*, har rystet voksne, tenkende nordmenn. Overvåkingspolitets graverende hemmeligholdelse, ved utstrakt sensur, om disse partisaners uegennyttige kamp for det de var overbeviste om var til fedrelandets redning, kan ikke sterkt nok blameres. Bare *en femdel* av dem overlevde. I sammenligning blir «gutta på skauen» som tinnsoldater å betrakte.

Da krigen så vidt var over på det europeiske kontinent, da Winston Churchill, om hvem Stalinbeundrerer Franklin Delano Roosevelt hadde sagt «han kan nok vinne denne krigen, men neppe styre sitt land og folk etter dens slutt», hadde holdt sin Fultontale og bekjentgjort at «en

jerngardin er i ferd med å senke seg over Europa», da NATO var opprettet og den militære innringingen av sovjetsamveldet var satt i gang, var heldigvis, må man vel si, gleden over «freden» så stor blant nordmenn flest at bare et lite fåtall øynet hvor farlig situasjonen var. Gnisten som den gang kunne ha tent en verdensbrann, mot hvilken den nylig avsluttede ville ha vært å betrakte som en liten flamme, var russernes stengning av den landverte forbindelse med Berlin, videre en rekke tilfeller av så vidt unnåtte marine sammenstøt.

Skrekken for den russiske bjørn, på jakt etter en isfri havn, er gått i mange-hundreårig arv i Norge. Den Goebbelske forbannelsen «bolsjevisme» som kommer av «bolsjoj» (stor) og som best kan oversettes med flertallsstyre, var et velkomment begrep for den norske parallellen til USAs Mc Carthy, «utrenskeren» Haakon Lie. På kort tid var stemningen i Norge slik at ingen ville ha reagert noe vesentlig på at amerikanerne v/CIA hadde opprettet leire for til-fangetatte norske sosialdemokrater i alle byer og på alle tettsteder i landet, der Bislett Concentration Camp ville ha blitt den største. Mange av

de eventuelt «innsatte» ville ha vært tidligere hjemmefrontkjempere! Og at president Roosevelt i januar 1942 sa til Stalin «Ta Narvik da vel, dere kunne trenge en isfri havn i nord, det ville være høyst rettfærdig», viser at norsk nasjonalfølelse var fremmed for ham, at han betraktet krigsbyttet Norge som en slags dominikansk republikk. Stalin svarte (forkortet) at «i forbindelse med dette finner den sovjetiske regjering det nødvendig å - - at Sovjetsamveldet ikke har - - territoriale krav like overfor Norge, og at den derfor ikke kan - - akseptere å innta Narvik med sovjetiske styrker» (Prof. Johan Vogt og histor. Alexander Kan). Denne begivenhet klarte det norskamerikanske forfølgelsespolitiet å hemmeligholde i 40 år!

Den antisovjetiske stemningen var i løpet av kort tid blitt gløden i Norge. Jeg husker fra min militære tjenestetid i infanteriet og i Heimevernet at figurene vi øvelsesskjøt på var livaktige kopier av russiske soldater, slik vi husker stakkarene fra dødsleirene i Norge. Og vi hadde sterke tradisjoner i så måte. Mange norske familier hadde tatt sitt nest siste ullteppe og ryggsekk og sendt til Finland, Tysklands allierte både

i første og annen verdenskrig, og som stående like-overfor nederlaget begikk det gedigne forraderi å dolke sin våpenbror i ryggen!

Mens alt dette pågikk hadde vi tusenvis, kanskje titusenvis av tapre østfrontkjempere sittende i varetekt! Ventende på dom for landssvik! De var ekte frihetskjempere med stor fedrelandskjærlighet. Et stort antall av dem hadde i 1936 kjempet *mot fascis-men* i Spania, - et langt større antall mot «bolsjevismen» i Finland. Det offentlige antallet er 8 000 mann, mens 15 000 er det riktige. De var kampglade og trenede soldater fra Vikingbataljonen eller Den norske Legion som samlet utgjorde Regiment Nordland (nårlant). I tilfelle en NATO-invasjon under norsk førerskap av den russiske Karelen og Kola, skulle disse «nazistene» sitte i varetekt som landssvikere og vente på fengselsstraff!

Østfrontkjempene må snarest avkriminaliseres og få sin minnebauta! Som Finnmarks partisaner kjempet de for fedrelandet etter prinsipper som var innlært dem som små. Tusenvis av dem falt. Et lite hull i Norges tvilsomme ære kan dermed tettes.